

og væsentlig ulempe, ligesom dyreværnslovens § 17 indeholder et forbud mod at bruge dyr til filmoptagelser og lignende, hvis dyret udsættes for væsentlig ulempe.

I princippet mener vi, at disse paragraffer er dækkende for de gener, som dyr udsættes for i forbindelse med dyresex og dyrepornofilm. Vi mener derfor ikke, at det største problem i forhold til at undgå, at dyr udsættes for disse helt uacceptable overgreb, ligger i lovgivningen. Det største problem ligger desværre i at finde de skyldige og ikke mindst i at bevise skylden. Dyrene kan jo desværre ikke svare for sig, og de er derfor helt og aldeles afhængige af, at vi mennesker tager ansvar og sikrer dem den nødvendige beskyttelse.

Derfor er det helt afgørende for os, at den lovgivning, vi har til beskyttelse af dyrene, er så god og dækkende som muligt, og at den ikke får en karakter, hvor den kan misbruges, og hvor man derfor mister respekten for den. Derfor finder vi ministerens initiativ om at bede om en udtalelse fra Det Dyreetiske Råd meget rigtigt.

For os virker det åbenlyst, at de allerede eksisterende regler i dyreværnsloven burde dække de lidelser, som dyr udsættes for i forbindelse med dyresex, men vi finder samtidig, at det er helt gennemgribende nødvendigt at være sikre på, at alle situationer er fuldt dækket ind, og lige så vigtigt er det for os, at en eventuel lovændring også betyder, at det er muligt at gå efter krænkeren.

Vi skal udforme lovgivningen på en måde, så vi ikke risikerer, at der udelukkende bliver tale om påstand mod påstand og dermed en masse situationer, hvor vi bruger ressourcer på, at mennesker bruger dyrene som skyts i en mellem menneskelig hetz, frem for at der bliver taget fat på de egentlige krænkelser af dyr.

Derfor støtter vi tanken i dette beslutningsforslag. Selvfølgelig er det forkasteligt og helt uacceptabelt at have seksuel omgang med dyr. Selvfølgelig skal man kunne retsforfølges for at krænke dyr. Men hvis vi laver en fremtidig ændring, så lad os sikre os, at vi også rammer det tænkte mål, og lad os derfor, før vi beslutter noget her i Folketinget, lytte til Det Dyreetiske Råd.

Selv om vi ikke kan støtte forslaget, vil vi godt benytte lejligheden til at takke Dansk Folkeparti for, at de med forslaget har sat gang i denne vigtige proces.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først tak for de positive bemærkninger, for de var der faktisk, og dem har jeg noteret mig. Det, jeg bare gerne vil vide, er: Man læner sig meget op ad Det Dyreetiske Råd, og det er også fair nok, at man gør det, og det er også fair nok, at man venter på et udspil fra dem, men vil hr. Per Ørum Jørgensen så love, at man virkelig lytter til dem denne gang?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Venstres ordfører fik det samme spørgsmål. Det er jo svært at stå her og give en garanti. Vi i Det Konservative Folkeparti er glade for, at man har sat den her proces i gang, og vi mener også, det er rigtigt, at ministeren har taget initiativ til at spørge Det Dyreetiske Råd, og så er vi selvfølgelig klar til også konstruktivt at arbejde videre med den her sag.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen.

Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 20.45

Naser Khader (RV):

Vi i Det Radikale Venstre har sympati for forslagens intentioner. Selvfølgelig skal vores dyr behandles ordentligt og ikke misbruges i seksuelle sammenhænge. Man væmmes over den seneste tids tilfælde af hestemishandling, som nogle mener har et seksuelt motiv, og vi tager selvfølgelig kraftigt afstand fra det og al anden form for misbrug af dyr seksuelt, det er meget uetisk. Alligevel kan vi ikke af flere grunde på nuværende tidspunkt støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Man må rose forslagsstillerne for deres grundighed – vi starter helt fra Bibelen og frem – men trods denne grundighed er det ikke lykkedes dem at afdække problemets omfang. Hvor stort er problemet? Jeg synes, at forslagsstillerne lægger lidt for meget vægt på udsagn fra én persons yngre anonym mand fra Nordjylland i et interview i Tidens Mand.

Vi er enige med justitsministeren i, at yderligere lovgivning på området ikke løser problemet. Vi er også enige i, at et forbud vil være vanskeligt at håndhæve og samtidig være ressourcerekrævende. Desuden er der allerede i dag lov hjemmel i dyreværnsloven. Disse forhåbentlig få sager kan godt efterforskes og retsforfølges un-